

trebuie să gîndim niciodată în mod critic, că nu trebuie să ne formăm opinii negative sau că nu trebuie să ne confruntăm niciodată cu un alt credincios. Dacă ar fi vrut să spună aceste lucruri, porunca și-ar fi sfidat propriul ei context. Isus a continuat și a spus:

1. După ce o persoană s-a judecat pe sine, ea poate să vadă clar cum să-i judece pe alții (Matei 7:5).

2. Noi nu trebuie să ne aruncăm „mărgăritarele... înaintea porcilor“ (v. 6). Cine sînt „porcii“? Noi trebuie să judecăm, adică să ne formulăm o opinie despre cine sînt „porcii“, înainte de a putea asculta cuvintele lui Isus.

3. Noi trebuie să ne păzim de prorocii mincinoși (v. 15); ca să facem acest lucru, trebuie să judecăm cine este și cine nu este proroc mincinos.

În Matei 7, cuvîntul „judecați“ trebuie să aibă sensul de „osîndiți“ (Luca 6:37). La fel ca un proverb din Vechiul Testament, Matei 7 îi avertizează pe cei care își asumă dreptul de a-i condamna pe alții, că și ei vor ajunge să fie condamnați (efectul bumerangului). Matei 7:1 nu trebuie să contrazică Ioan 7:24 („Nu judecați după înfățișare, ci judecați [notă: o poruncă pe care o dă Isus] după dreptate“).

De aceea, Matei 7:1 nu este în dezacord cu Efeseni 4:15. Dacă mai mulți credincioși ar spune adevărul în dragoste pe față, spiritul de condamnare, de atac pe la spate, condamnat în Matei 1:7 ar fi mult mai puțin prezent între noi.

C. Aplicație

Cere-le elevilor să se împartă în grupuri de cîte trei sau patru și să discute arătînd care cred ei că ar putea fi darurile lor spirituale. S-ar putea ca unii să nu aibă nici cea mai vagă idee; alții poate nu au auzit niciodată că ei au de la Dumnezeu un dar spiritual special, care să fie folosit în serviciul Său.

Dacă ai elevi care se cunosc bine unul pe celălalt, poate că unul dintre ei ar putea să-i spună altuia ceva de felul: „Maria, eu cred că tu ai darul ajutorărilor (1 Corinteni 12:28). În anul acesta m-ai ajutat încurajîndu-mă în mai multe ocazii“.

Cere-le grupurilor mici de elevi să se roage unul pentru celălalt ca fiecare să-și găsească și să-și folosească darul spiritual, în folosul Bisericii.

D. Rugăciune

Doamne, ne rugăm ca lecția de astăzi să ne deschidă o nouă perspectivă în ceea ce privește înțelegerea și folosirea în slujba Ta a darurilor pe care le avem de la Dumnezeu. În Numele lui Cristos. Amin.

E. De ținut minte

Cristos a dat daruri fiecărui membru al Bisericii Sale cu scopul de a unifica Trupul Său, în timp ce acesta crește și se maturizează.

LECȚIA 5

Prezența Trupului lui Cristos în lume

Textul lecției: Efeseni 4:17-5:2

Contextul biblic al lecției: Efeseni 4:17-5:20

Efeseni 4:17-5:2

17. Iată dar ce vă spun și mărturisesc eu în Domnul: să nu mai trăiți cum trăiesc păgîinii, în deșertăciunea gîndurilor lor,

18. avînd mintea întunecată, fiind străini de viața lui Dumnezeu, din pricina neștiinței în care se află în urma împietririi inimii lor.

19. Ei și-au pierdut orice pic de simțire, s-au dedat la desfrînare și săvîrșesc cu lăcomie orice fel de necurăție.

20. Dar voi n-ați învățat așa pe Cristos;

21. dacă, cel puțin, L-ați ascultat și dacă, potrivit adevărului care este în Isus, ați fost învățați,

22. cu privire la felul vostru de viață din trecut, să vă dezbrăcați de omul cel vechi care se strică după poftele înșelătoare;

23. și să vă înnoiți în duhul minții voastre,

24. și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o dreptate și sfințenie pe care o dă adevărul.

25. De aceea, lăsați-vă de minciună: „Fiecare dintre voi să spună aproapelui său adevărul“, pentru că sîntem mădulare unii altora.

26. „Mînițați-vă și nu păcătuți.“ Să n-apună soarele peste minia voastră,

27. și să nu dați prilej diavolului.

28. Cine fura, să nu mai fure; ci mai degrabă să lucreze cu mîinile lui la ceva bun, ca să aibă să dea celui lipsit.

29. Nici un cuvînt stricat să nu vă iasă din gură; ci unul bun, pentru zidire, după cum e nevoie, ca să dea har celor ce-l aud.

30. Să nu întristați pe Duhul Sfînt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.

31. Orice amărăciune, orice iuțime, orice mînie, orice strigare, orice clevetire și orice fel de răutate să piară din mijlocul vostru.

32. Dimpotrivă, fiți buni unii cu alții, miloși și iertați-vă unii pe alții, cum v-a iertat și Dumnezeu pe voi în Cristos.

5:1. Urmați dar pilda lui Dumnezeu ca niște copii preaiubiți.

2. Trăiți în dragoste, după cum și Dumnezeu ne-a iubit și S-a dat

pe Sine pentru noi, „ca un prinos și ca o jertfă de bun miros“, lui Dumnezeu.

VERSETUL DE AUR: „Și să vă îmbrăcați în omul cel nou, făcut după chipul lui Dumnezeu, de o dreptate și sfințenie pe care o dă adevărul“ (Efeseni 4:24).

Citirea zilnică a Bibliei

- L. Înnoit în Duhul, Efeseni 4:17-24.
- M. Imitatori ai lui Dumnezeu, Efeseni 4:25-5:2.
- M. Fii ai Iuminii, Efeseni 5:3-20.
- J. Resursele creștinului, Efeseni 6:10-17.
- V. Noua natură în Cristos, Coloseni 3:5-11.
- S. Dragostea este contextul, Coloseni 3:12-17.
- D. Cum să facem bine, Romani 12:9-21.

SCOPUL LECȚIEI: Ca elevii să examineze relațiile pe care le au cu alții și să planifice modalități în care să facă schimbările necesare.

PLANUL LECȚIEI

Introducere

- A. Să înțelegem Biblia
- B. Să-l înțelegem pe elevul adult
- C. Îmbogățirea cunoștințelor învățătorului
- I. Înainte de Cristos (Efeseni 4:17-19)
- II. După Cristos (Efeseni 4:20-5:2)

Concluzie

- A. Un ghid practic de comportament creștin
- B. Aplicație
- C. Rugăciune
- D. De ținut minte

Introducere

A. Să înțelegem Biblia

În *Living Messages of the Books of the Bible*, G. Campbell Morgan scoate în evidență faptul că Epistola către efeseni nu prea are un caracter local. „Este destul de clar că apostolul nu a avut în vedere numai o biserică anume... este un mesaj care se adresează cu precădere întregii Biserici, Biserica universală a lui Isus Cristos“. Epistola către efeseni se ocupă de natura veșnică a Bisericii. Pavel, spune Morgan, „a cercetat lucrurile adânci, misterele infinite, pînă cînd undeva, în acele eternități trecute, el a

văzut în gîndul lui Dumnezeu pe Fiul dragostei Sale... și a declarat că... bărbați și femei... trebuie să devină asemenea Lui. Biserica deci nu este un experiment în istoria umană. Ea face parte din planul lui Dumnezeu.“

Epistola lui Pavel către efeseni, ca aproape toate scrisorile lui, are două părți. O parte este doctrinară, și cealaltă este practică. Capitolul 4 marchează începutul sfaturilor practice. În secțiunea 4:17-5:2 Pavel a vorbit deschis despre „umblarea“ credincioșilor, despre felul lor de trai în mijlocul semenilor lor păgîni.

B. Să-l înțelegem pe elevul adult

Se spune despre un șef de trib indian care a devenit creștin, dar care se lupta cu schimbările care știa că sînt necesare în viața lui, că l-a întrebat pe un prieten creștin: „Cum faci tu fapte bune?“

Prietenul i-a răspuns: „Există în fiecare din noi doi cîini care se luptă în permanență: un cîine bun și un cîine rău. Cîinele pe care îl hrănim este cîinele care cîștigă“.

Pavel nu le-a scris efesenilor folosind metafora cu cîinii; el a scris despre „omul cel vechi“ și „omul cel nou“ (Efeseni 4:22, 24). Omul cel vechi este partea întunecată a naturii noastre, acea parte din noi care este pornită să facă răul. Omul cel nou este ființa spirituală, creația nouă în Cristos Isus.

Dacă continuăm să hrănim natura noastră veche, nu dăm dovadă în trăirea noastră de zi cu zi de acele lucruri care Îi plac Domnului. Ca să creștem din punct de vedere spiritual, trebuie să hrănim partea spirituală a naturii noastre. Trebuie să căutăm compania unor persoane credincioase. Trebuie să citim Cuvîntul lui Dumnezeu. Trebuie să ne edificăm mintea cu cărți, reviste, muzică și alte lucruri folositoare care Îl glorifică pe Cristos. Procedînd în felul acesta ne reînnoim mințile (Efeseni 4:23).

C. Îmbogățirea cunoștințelor învățătorului

„Cuvîntul tradus prin ‘desfrînare’ în Efeseni 4:19 este *aselgeia*. El este definit de Platon ca ‘nerușinare’; iar de alt scriitor ca ‘însușirea de a fi deschis pentru orice plăcere’. Acest cuvînt este definit de Bazil ca ‘o predispoziție a sufletului incapabil de a îndura rigoarea disciplinei’. Cea mai importantă caracteristică a cuvîntului *aselgeia* este aceasta: omul rău încearcă, de obicei, să-și ascundă păcatul; dar omului care are *aselgeia* în sufletul lui nu-i pasă de opinia publică, atîta timp cît el poate să-și satisfacă dorințele. Păcatul poate să-l prindă pe om în menghină atît de tare, încît acesta să-și piardă orice rușine și orice simț de decență... Omul poate deveni un sclav al băuturii în așa măsură încît să nu-i mai pese cine îl vede că bea. Omul poate permite dorințelor sale sexuale să-l stăpînească în așa măsură încît să nu-i mai pese cine îl vede satisfăcîndu-le.“ (William Barclay, *The Letters to the Galatians and Ephesians* — Epistolele către galateni și efeseni, p.153)

I. Înainte de Cristos (Efeseni 4:17-19)

În comentariul său asupra Epistolei către efeseni, Theodore O. Wedel spune că un scriitor afirmă că această carte a Noului Testament este „de la prima vedere, în multe privințe, cea mai ‘modernă’ dintre toate cărțile Noului Testament și cea mai bogată mărturie despre experiența creștină” (*The Interpreter's Bible* — Biblia comentatorului).

Există aici un tablou minunat de clar a ceea ce poate credinciosul să fie când este în armonie totală cu Domnul. Dar această epistolă ne prezintă și tabloul societății decăzute din zilele lui Pavel. Scriindu-le credincioșilor din Roma, Pavel a descris grafic urfciunea impietății și a nedreptății păgînilor (Romani 1:18-32). Aici în Efeseni avem o descriere similară.

Dă-le elevilor tăi câteva minute să citească Romani 1:18-32 și Efeseni 4:17-19. Discutați despre forme de impietate și nedreptate din societatea de astăzi, care corespund celor pe care Pavel le-a observat în zilele lui. Deoarece mai târziu în această lecție vom intra în mai multe detalii în ce privește lumea în care trăim astăzi, nu intrați în aceste aspecte mai mult decît este necesar ca să creați un cadru de discuție pentru Efeseni 4:17-19.

Aceste versete conțin o descriere făcută de Pavel felului de trai al păgînilor, așa cum l-a văzut el. Privind felul de viață al păgînilor și caracterul deznădăjduit al existenței lor lugubre, Pavel le-a spus credincioșilor efeseni: „Să nu mai trăiți cum trăiesc păgînii” (v. 17). Cuvîntul „mai” [în original, „de aici încolo”] ne sugerează că unii credincioși s-au făcut vinovați de faptul că au continuat să facă aceleași lucruri pe care le-au făcut înainte de a-L accepta pe Cristos ca Mîntuitor.

Mîntea păgînilor necredincioși a fost amăgită; acesta este înțelesul expresiei „în deșertăciunea gîndurilor lor” (v. 17). Episcopul Moule, în cartea lui *Ephesian Studies* (Studii în Efeseni) scrie despre păgîni că „trăiesc sub imperiul unei iluzii... care le întunecă judecata; pentru că principiile ei pot părea bune minții omului numai atunci când adevărurile eterne îi sînt ascunse, și păcatul, cel mai mare eșec dintre eșecuri, pare să-i aducă libertate și cîștig”.

Păgînii au avut o rațiune întunecată (v. 18), ca și cum un oblon ar fi oprit pătrunderea luminii pe care Domnul Dumnezeu le-a pus-o la îndemînă. Întocmai după cum un cadavru nu este capabil să răspundă nici unui stimul, de orice fel ar fi el, tot așa nici ei nu au răspuns adevărului lui Dumnezeu.

Mai departe, Pavel îi descrie pe cei care nu sînt regenerați, ca fiind înstrăinați de viața lui Dumnezeu (v. 18). Ei sînt morți spiritual. „Păcatul are asupra oamenilor atît un efect de orbire cît și unul de surzire. În nota

de la subsolul paginii, pentru cuvîntul ‘orbire’ avem ‘împietrire’. De fapt, acest lucru înseamnă o tocire a simțurilor, caracteristică unui drogat.” (Lehman Strauss, *Devotional Studies in Galatians and Ephesians* — Studii din galateni și efeseni pentru timpul de părăsire personală cu Dumnezeu)

Pavel spune despre cei care nu sînt născuți din nou și care au inimi împietrite că sînt insensibili la orice acțiune prin care Duhul Sfînt încearcă să-i cucerească pentru Cristos. Ei și-au pierdut orice fel de simțire (v. 19). În consecință, ei se prăbușesc în cel mai degenerat mod de viață posibil. El „s-au dedat la desfrînare”.

G.G. Findlay a scris în *The Epistle to the Ephesians* (Epistola către efeseni): „Peste acea civilizație clasică strălucitoare s-a lăsat o pată de necurăție șocantă. Sfîntul Pavel aplică pe ea, ca o pecete, cuvîntul *aselgeia* (desfrînare), ca un stigmat pe fruntea unei prostituate. Obiceiurile vieții de zi cu zi, literatura și arta lumii grecești, atmosfera societății din marile orașe au fost împovărate de corupție. Viciul sexual nu mai era considerat viciu... El a fost încorporat în ritualul închinării la zeități... De la Cezar și pînă la hoardele de sclavi, se pare că fiecare clasă a societății s-a lăsat în voia practicilor oribile ale poftei”.

Versiunea *New International Version* redă textul din Efeseni 4:19 în felul următor: „Ei și-au pierdut orice simțire, s-au lăsat pradă senzualității pînă acolo încît se complac în orice fel de necurăție, poftind în permanență tot mai mult”. Cuvîntul grecesc pentru „lăcomie” din acest verset provine dintr-un cuvînt care adesea este tradus prin „poftă nesățioasă”, indicînd în special poftirea soției aproapelui în scopul comiterii adulterului. „Înțelesul de bază este totuși mai general și se referă la viciul afirmării de sine, la cruzimea de care dă dovadă cineva cînd calcă peste drepturile altora, nefiind preocupat de altceva decît de satisfacerea propriilor sale impulsuri. Acest cuvînt este cheia întregii stări viciate a vieții păgîne, întocmai cum dragostea este cheia întregii bunătăți a vieții creștine”. (Francis W. Beare, *The Interpreter's Bible* — Biblia comentatorului)

Întrebarea 1

Ce semnificație are expresia „să nu mai” din Efeseni 4:17?

(Răspuns) În original, expresia este „de acum înainte” și dă de înțeles că trebuie să fi fost unii creștini efeseni care nu au eliminat din viața lor unele forme de vicii în care s-au complăcut înainte de a-L accepta pe Cristos ca Mîntuitor.

Întrebarea 2

Ce efect are păcatul asupra oamenilor?

(Răspuns) Îi poate orbi ca să nu vadă lumina adevărului, care este descoperită prin Isus Cristos. Îi poate asurzi așa încît să nu audă Cuvîntul

vieții. Îi poate droga, așa încât să nu mai fie sensibili la lucrarea prin care Duhul Sfânt încearcă să-i cucerească pentru Cristos.

Întrebarea 3

Cum a caracterizat Pavel civilizația zilelor lui?

(Răspuns) El a spus despre oameni că sînt plini de pofte, dedați faptelor imorale, că savurează forme de vicii aproape de neimaginat, că sînt lacomi după și mai mult.

II. După Cristos (Efeseni 4:20–5:2)

„Dar voi n-ați învățat așa pe Cristos.“ Prin aceste cuvinte, Pavel s-a întors de la tabloul care îi înfățișa pe cei care erau stăpîniți de natura neregenerată și și-a concentrat atenția asupra „omului nou“ — noua persoană în Cristos Isus. În a doua epistolă către creștinii comunității din Corint, Pavel a vorbit despre înnoirea atotcuprinzătoare care însoțește convertirea unui om (2 Corinteni 5:17).

Primul tablou a fost deprimant. Al doilea tablou ne umple de bucurie și ne stimulează să fim genul de oameni pe care l-a zugrăvit Pavel aici.

În Efeseni 4:20, Pavel a folosit o expresie destul de neobișnuită. El nu le-a spus credincioșilor efeseni: „Voi n-ați învățat așa despre Cristos“. Dimpotrivă, el le-a spus: „Voi n-ați învățat așa pe Cristos“. Cristos a fost cel mai mare dintre toți învățătorii, dar El a fost și mesajul însuși. „Eu sînt Calea, Adevărul și Viața,“ a declarat El (Ioan 14:6).

Așa cum s-a exprimat G. Campbell Morgan, El este atît Cristos Lecția cît și Cristos Învățătorul. Noi învățăm de la El în timp ce Îl învățăm pe El!

Ajungînd să cunoască adevărul (Efeseni 4:21), și pe Cel care este Adevărul, efesenii au fost îndemnați de Pavel să se dezbrace de „omul cel vechi“ (v. 22) — de natura veche și înșelătoare — și să se îmbrace cu „omul cel nou“ (v. 24) — natura cea dreaptă și sfîntă. Pavel nu vorbește despre înnoirea vechii naturi. Ei trebuiau să devină persoane cu totul noi. Trebuiau să se înveșmînteze cu haina unei ființe cu totul noi, o nouă faptură creată prin puterea lui Cristos.

Viața schimbată a celui ce crede în Cristos, renunțarea la căile vechi, este precedată de o reînnoire a minții (Efeseni 4:23). În Epistola lui către biserica din Roma, Pavel i-a provocat: „Să nu vă potriviți chipului veacului acestuia, ci să vă prefăceți, prin înnoirea minții voastre“ (Romani 12:2).

Cînd spiritul unui bărbat sau al unei femei este regenerat, „el hrănește mintea cu dorințe și motive curate. Dacă ne supunem în fiecare clipă Duhului Sfînt și ne hrănim cu Cuvîntul lui Dumnezeu, El reînnoiește spiritul nostru și ne dă putere să facem acele lucruri care Îi sînt plăcute lui Dumnezeu“, spune Lehman Strauss (*Devotional Studies in Galatians and*

Ephesians — Studiu din Galateni și Efeseni pentru timpul de părtășie personală cu Dumnezeu).

Dar, în ceea ce a avut de spus efesenilor, Pavel nu s-a oprit aici. El nu le-a scris pur și simplu la modul general. El s-a exprimat foarte concret. Au existat greșeli în comportamentul lor, de care el era conștient. Fără să vorbească pe ocolite, el a enumerat toate aceste greșeli, una după alta (Efeseni 4:25-29).

1. *Lăsați-vă de minciună* (v. 25). „Convențiile sociale și fățarnicia, nenumăratele simulări și disimulări prin care jocul vieții este continuat aparțin omului cel vechi cu poftele lui înșelătoare, minciunii universale care stă la baza vieții fără Dumnezeu“ (G.G. Findlay, *The Expositor's Bible* — Biblia expozitorului).

2. *Mîniați-vă și nu păcătuți* (v. 26) poate fi tradus „Cutremurați-vă și nu păcătuți“. Episcopul Moule a arătat că cuvîntul tradus prin „mîniați-vă“ poate la fel de bine să se refere la tremurul cauzat de o teamă plină de reverență sau de o durere. Atunci, acest verset poate fi tradus: „Aveți o teamă plină de reverență și nu păcătuți“. Unii comentatori susțin că acest verset sugerează că există o mînie „sfîntă“ care este admisibilă, dar că noi nu trebuie să persistăm în mînia noastră. „Un credincios poate asculta de preceptul antic: ‘Fie ca ziua mîniei tale să fie ziua împăcării tale’“ (Theodore O. Wedel, *The Interpreter's Bible* — Biblia comentatorului).

3. *Să nu dați prilej diavolului* (v. 27). Dacă nutrim sentimente de mînie și le lăsăm să mocnească, lăsăm ușa întredeschisă pentru lucrarea diavolului.

4. *Cine fura să nu mai fure* (v. 28). Textul în limba greacă este la timpul prezent: „Aceia dintre voi care fură să nu mai fure“. Munciți cinstit. Există multe modalități de a fura. Putem folosi în mod greșit fonduri bănești. Putem să înșelăm nefolosind la maximum timpul de lucru la serviciu. Putem fura prin faptul că nu plătim înapoi o datorie. Putem fura reputația cuiva birfindu-l.

5. *Fiiți atenți la vorbirea voastră* (v. 29). Iacov dedică o parte însemnată din capitolul 3 al epistolei sale dificultăților în care ne poate implica o limbă neînfrînată. „Pune, Doamne, o strajă înaintea gurii mele și păzește ușa buzelor mele,“ a spus psalmistul (Psalmul 141:3). Pavel a exprimat ideea pozitiv, adăugînd că noi trebuie să ne folosim vorbirea în scopul de a-i edifica pe cei cu care conversăm.

6. *Să nu întristați pe Duhul Sfînt* (v. 30). Acest lucru poate fi exprimat și astfel: „Nu-L faceți pe Duhul Sfînt să sufere“. Duhul Sfînt poate fi uitat. „Nu-L faceți pe Duhul Sfînt al lui Dumnezeu să sufere,“ a spus Pavel. „Dă-I Duhului Sfînt în viața ta locul pe care-L merită. Nu-L neglija și nu-l scoate din activitatea ta zilnică.“

Într-un iureș de cuvinte, Pavel și-a încheiat lista de interdicții. El i-a îndemnat pe efeseni să alunge orice amărăciune, orice indignare răzbunătoare, orice manifestare vizibilă de supărare, orice strigare de protest, orice bîrfă răutăcioasă și calomniere și dorință malițioasă de a-i vedea pe alții suferind. Versiunea *New English Bible* exprimă toate acestea foarte concis: „Terminați-o cu răutatea și cu izbucnirile de mînie, cu toate strigătele de mînie și cu înjurăturile, și cu sentimentele răutăcioase de orice fel“ (Efeseni 4:31).

Apostolul a început, apoi, să scrie într-o manieră pozitivă. Parcă a vrut să le spună: „Pînă acum v-am spus ce să nu faceți. Iată acum ce trebuie să faceți ca urmași ai lui Cristos!“

1. *Fiți buni unii cu alții* (v. 32). Credincioșii trebuie să fie plini de delicatețe și iertători. Bunătatea, delicatețea și un duh iertător trebuie să-i caracterizeze pe cei care poartă numele lui Cristos.

2. *Urmați pilda lui Dumnezeu* (5:1). Umblați pe urmele pașilor Celui Divin. Fiți ca și Cristos. Imitați-L pe El — acesta este sensul textului grecesc.

3. *Trăiți în dragoste* (v. 2). Noi trebuie să urmăm exemplul Celui care ne-a iubit atît de mult încît S-a dat pe Sine pentru noi, pe cruce. A fost un act atît de minunat, încît dulcea lui savoare a fost purtată spre ceruri înaintea Tatălui Însuși. Dacă ne vom sili să-I urmăm exemplul în relațiile noastre de zi cu zi, Îi vom produce bucurie Domnului nostru.

Întrebarea 4

Ce a vrut să spună Pavel cînd a scris: „Voi n-ați învățat așa pe Cristos“ (Efeseni 4:20)?

(Răspuns) Cristos nu a fost numai subiectul mesajului lui Pavel, ci a fost și mesajul în sine. Pavel nu a prezentat doar o filozofie nouă; el a prezentat o Persoană.

Întrebarea 5

Ce a spus Pavel despre „omul cel vechi“ (v. 22)?

(Răspuns) Omul cel vechi trebuia să fie aruncat, întocmai după cum un om aruncă o haină ruptă și murdară, ca să n-o mai poarte niciodată. Natura cea veche nu poate fi peticită. O natură cu totul nouă îl așteaptă pe credincios în Cristos.

Întrebarea 6

Care sînt cîteva semne caracteristice unei persoane noi în Cristos?

(Răspuns) Minciuna, furtul, vorbirea stricată, spiritul ostil, indignarea care caută răzbunare, protestul într-o manieră necuviincioasă și orice fel de răutate nu trebuie să mai facă parte din viața unei persoane care a fost înnoită în Cristos. În locul lor trebuie să apară bunătatea, blîndețea, iertarea și o dragoste totală.

Concluzie

A. Un ghid practic de comportament creștin

La scurt timp după începutul secolului al douăzecilea, Alexander Maclaren, unul dintre cei mai mari predicatori ai Angliei, a spus: „Desigur, hidoasele imoralități ale Efesului au dispărut din Manchester în mare măsură, dar cu nici un chip în întregime. Desigur, nouăsprezece secole de creștinism au schimbat în bună măsură tonul societății și au influențat judecata morală și practicile, chiar și ale celor care nu sînt credincioși. Dar rămîne totuși o lume, și rămîne totuși o prăpastie între viața lumească și viața după voia lui Dumnezeu“. Astfel, Maclaren a comparat viața din Efes, așa cum a văzut-o Pavel în zilele lui, cu societatea din Anglia vremii sale. Dar, se pare că în anii '80, noi discutăm mult mai deschis despre viciile noastre.

În timp ce scriu aceste rînduri, ziarele anunță cu litere mari detronarea unei Miss America pentru că s-a lăsat fotografiată în situații sexuale explicate. Ceea ce apare să fie și mai uimitor cu privire la acest episod este că nu prea multe persoane par să fie șocate sau să creadă că ea s-a făcut vinovată de vreo greșeală mare.

Așadar, ceea ce Pavel le-a scris efesenilor se potrivește la fel de bine generației noastre.

Alcătuți o listă cu interdicțiile din Efeseni 4:25-31. Exprimați-le într-o limbă contemporană. Cîte dintre cele zece porunci sînt reprezentate în această listă?

Enumerați apoi însușirile unei noi făpturi în Cristos (4:32-5:2). Acestea sînt semne ale mădularelor Trupului lui Cristos. Ele ar trebui să fie prezente în viețile oamenilor din fiecare grupare bisericească, dar cîteodată nu sînt.

NĂ TRĂIM CA NIȘTE CREȘTINI. Uneori noi facem ca viața în biserică să fie mai dificilă decît este... Uităm că viața din Biserica lui Cristos este asemănătoare cu viața dintr-o familie... Apostolul ne întoarce înapoi la părăsirea simplă, arătîndu-ne în [Efeseni] 4:16 că trupul se zidește pe sine în dragoste. Pavel ne îndeamnă apoi: „Trăiți în dragoste, după cum și Cristos ne-a iubit și S-a dat pe Sine pentru noi“ (5:2)...

Ca și părți ale Trupului, noi nu mai trebuie să trăim ca și păgînii (4:17-19), ci să devenim o familie iubitoare... Cum trăiesc păgînii? Fără sensibilitate, complăcîndu-se în senzualitate. Aceasta este imaginea bărbaților și femeilor pentru care ceilalți oameni au valoare numai în măsura în care se pot folosi de ei. Dragostea nu degradează niciodată pe nimeni și nu așează lucrurile deasupra valorilor umane.

Cu ani în urmă, cînd începea epoca industrială, F.W. Robertson a scris: „Civilizația conține în ea însăși elementele unei noi servitudini. Omul cucerește puterile naturii, și devine la rîndul lui sclavul lor. Alături de

bogația care prisosește, sărăcia devine tot mai lucie și tot mai disperată... Învățămîntul îi dă omului agerime în gândire și o nouă capacitate de a înfăptui răul sau binele; cultura îl face mai sensibil; rafinamentul îl face mai delicat în virtuțile sale sau în viciile sale“ (citat de către G.G. Findlay în *The Epistle to the Ephesians* — Epistola către efeseni).

Aceste cuvinte ar fi putut, la fel de bine, să fi fost scrise în anii 1980 în loc de anii 1890. În comentariul său, Findlay a continuat și a spus: „Lăcomia cu care desfrînarea era căutată atunci era în esență idolatrizarea eului. Persoana indulgentă cu sine devorează pasiunile lăsate de Dumnezeu satisfăcîndu-și poftele. Ea se dedă la plăceri senzuale, înhață cu lăcomie bogăția sau o poziție; ea ruinează puritatea, sau calcă peste drepturile altora; îl fură pe cel slab, îl corupe pe cel inocent, îl amăgește și-și bate joc de cel simplu — ca să-și hrănească idolul vorace al eului, care stă pe tron înăuntrul ei în locul lui Dumnezeu“.

Slavă Domnului că Pavel nu și-a încheiat mesajul către efeseni — și către noi astăzi în anii 1980 — pe tonul întunecat care ne arată cum sînt cei fără de Cristos și ce daune produc ei societății. El i-a îndemnat pe credincioșii efeseni să-L imite pe Cristos. Și acesta este punctul în care lecția ne aduce pe fiecare din noi. Trebuie să ne saturăm mințile cu gânduri despre persoana lui Isus Cristos. Trebuie să punem în practică dragostea Lui, compasiunea Lui, caracterul Lui iertător. Și s-ar prea putea să simțim mai mult decît toți parfumul dulce al acelei vieți. Și, imitîndu-L pe Cristos, s-ar putea ca viețile noastre să se ridice ca rugăciunile, chiar în prezența Tatălui.

DRAGOSTEA CARE URCĂ SPRE CULMI. „Biblia nu taie dragostea în două și nu păstrează dragostea pentru Dumnezeu într-un compartiment al inimii și dragostea pentru om într-un alt compartiment, ci le privește pe cele două ca fiind una și aceeași; același sentiment, aceeași atitudine a inimii și a minții, singura diferență fiind că dragostea pentru Dumnezeu urcă spre culmi, iar dragostea pentru oameni o trăim la nivelul nostru. Cele două sînt legate indisolubil una de cealaltă.“ (Alexander Maclaren, *St. Paul's Epistle to the Ephesians* — Epistola sfîntului Pavel către efeseni, p. 275)

Întrebarea 7

În ce fel ne aduce aminte textul lecției de astăzi de cele Zece Porunci?

(Răspuns) Efeseni 4:22 poate fi asociat cu Exodul 20:17. Versetul 25 ne reamintește de Exodul 20:16. Versetul 27 face aluzie la Exodul 20:4, 5. Versetul 28 ne reamintește de Exodul 20:15.

Întrebarea 8

În ce fel se aseamănă calitatea noastră de membri ai unei biserici cu calitatea de membri ai unei familii?

(Răspuns) O familie adevărată de credincioși este un tot organic în care fiecare membru participă și în care sînt uniți toți prin duhul dragostei. Este un grup de persoane în care fiecare este preocupat de binele celorlalți și nu se doboară unii pe alții, nici nu se folosesc unii pe alții.

Întrebarea 9

Care este formula pe care ne-o dă Pavel pentru a ne bucura de succes în trăirea noastră creștină?

(Răspuns) Să avem privirea ațintită asupra Persoanei lui Isus Cristos și să-L imităm în trăirea de zi cu zi.

B. Aplicație

La începutul acestei lecții, elevii s-au angajat într-un exercițiu de reflectare și direcționare. Ei au reflectat ce fel de persoane au fost înainte de a deveni creștini. Apoi, s-au gândit la modalitățile prin care, cu ajutorul lui Dumnezeu, s-au schimbat.

Invită-i pe membrii clasei tale să păstreze tăcere cîteva minute și să permită acestei lecții să aibă o influență asupra lor. Dacă spațiul din locul unde vă întîlniți îți permite, sugerează-le elevilor să se deplaseze în diferite părți ale încăperii și, în tăcere, să-și rededice viața lui Isus Cristos.

Dacă există o atitudine deschisă printre elevii tăi, sugerează-le ca, atunci cînd se adună din nou împreună, fiecare să exprime într-o propoziție ce schimbare dorește să facă în viața lui, în săptămîna care urmează. Acest lucru poate fi exprimat sub forma unei propoziții de felul acesta: „Cu ajutorul lui Dumnezeu, chiar în săptămîna aceasta, eu mă voi sili să...“

C. Rugăciune

Tată cereșc, Îți mulțumim că prin Isus Cristos noi am devenit persoane noi, și Te rugăm să ne ajuți să arătăm dragostea și compasiunea Ta celor cu care vom veni în contact, în așa fel încît să vrea și ei să-L imite pe Cristos. Amin.

D. De ținut minte

Faptul că oamenii devin membri ai Trupului lui Cristos trebuie să-i schimbe și să le schimbe și relațiile.